

Béke Hír

Az Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

SZENT LÁSZLÓ-HIMNUSZ

Áve, égi király híve,
Királyoknak gyöngye, éke,
László, mennynek sorsosa.
Ég királyát ki követted,
Országunkat védelmezzed,
Légy hazádnak bajnoka.
Magyaroknak menedéke,
Angyaloknak társvezére,
Égi kegynek edénye,
Üdvözlégy, ó, kiváltságos,
Jeles edény, igazságos
Ítéletnek edénye.

Vigadozzál, magyar nemzet,
Csöngettyűkkel énekeljed
Új királynak új dalod.
Boldog Várad, áve, híred
Növekedjék, dicsőséged
Visszhangozzák századok.
Krisztus, földről himnusz szárnyal
Hozzád, aki keresztfáddal
Magadhoz vonsz népeket:
Mennybe menők szent lépcsője,
Hitvallóknak díszítője,
Áldás, dicséret neked. Ámen.

(Csanád Béla fordítása.)

Forrás: Szent István és Szent László törvényei. Reflektor Kiadó. 42. o.)

A tartalomról:

Liturgikus naptár • Elmélkedés • Mese • Vers •
Közös élményeink+képek • Szentek élete • Hétköznapi csodák

Liturgikus naptár

2013. július

1. hétfő Szt. Áron
Ter 18,16-33; Zs 102; Mt 8,18-22
2. kedd: Szűz Mária látogatása Erzsébetnél (Ünnep)
Szof 3,14-18a vagy Róm 12,9-16b Iz 12,2-6 Lk 1,39-56
3. sz: Szt. Tamás Apostol (ünnep)
Ef 2,19-22; Zs 116; Jn 20,24-29
4. cs Portugáliai Szt. Erzsébet, Szt. Berta
Ter 22,1-19; Zs 114; Mt 9,1-8
5. p Zaccaria Szt. Antal Mária, Athoszi Szt. Atanáz
Ter 23,1-4.19; 24,1-8.62-67; Zs 105,1-5; Mt 9,9-13
6. sz Goretta Szt. Mária, Szt. Izaiás, Szt. Dominika
Ter 27,1-5.15-29; Zs 134; Mt 9,14-17
7. v Szt. Willibald, Szt. Jácint
Iz 66,10-14c; Zs 65; Gal 6,14-18; Lk 10,1-12.17-20
8. hétfő Szt. Aquila és Priscilla, Szt. Kilián
Ter 28,10-22a; Zs 90; Mt 9,18-26
9. kedd Zhao Rong Szt. Ágoston és vértanútársai
Ter 32,23-33; Zs 16; Mt 9,32-38
11. cs: Szt. Benedek, Európa fővédőszentje (ünnep)
Péld 2,1-9; Zs 33; Mt 19,27-29
12. péntek Gualberti Szt. János
Ter 46,1-7.28-30; Zs 36; Mt 10,16-23
13. sz Szt. Henrik, Szt. Sára
Ter 49,29-33; 50,15-24; Zs 104,1-7; Mt 10,24-33
14. v Lellisi Szt. Kamill
MTörv 30,10-14; Zs 68,14-37; Kol 1,15-20; Lk 10,25-37
15. hétfő: Szt. Bonaventura, Szt. Vlagyimir-Elemér
Kiv 1,8-14.22; Zs 123; Mt 10,34 - 11,1
16. kedd Kármelhegyi Boldogasszony
Kiv 2,1-15a; Zs 68,3-34; Mt 11,20-24
17. sz Szt. Zoerárd (Szórád)-András és Benedek zaborhegyi remeték
Kiv 3,1-6.9-12; Zs 102; Mt 11,25-27
18. cs: Szt. Hedvig, Szt. Arnold
Kiv 3,13-20; Zs 104,1-27; Mt 11,28-30
20. sz Antiochiai Szt. Margit, Szt. Illés, Szt. Apollináris
Kiv 12,37-42; Zs 135; Mt 12,14-21
21. v: évközi 16. v Brindisi Szt. Lőrinc
Ter 18,1-10a; Zs 14; Kol 1,24-28; Lk 10,38-42
22. hétfő: Szt. Mária Magdolna
Én 3,1-4a vagy 2Kor 5,14-17 Zs 62 Jn 20,1-2.11-13
23. kedd: Szt. Brigitta Európa társvédőszentje (ünnep)
Gal 2, 19-20; Zs 33; Jn 15,1-8
24. sz: Árpád házi Szt. Kinga; Szt. Krisztina
Kiv 16,1-5.9-15; Zs 77,18-28; Mt 13,1-9
25. cs: Szt. Jakab Apostol (ünnep); Szt. Kristóf
2Kor 4,7-15; Zs 125; Mt 20,20-28
26. péntek: Szt. Joákim És Szt. Anna; Magyar Mózes
Sir 44,1.10-15; Zs 131; Mt 13,16-17
27. szombat Makhlüf Szt. Szabelliusz
Kiv 24,3-8; Zs 49; Mt 13,24-30
28. v: Évközi 17. v Szt. I. Viktor, Szt. I. Ince pápa
Ter 18,20-32; Zs 137; Kol 2,12-14; Lk 11,1-13
29. hétfő: Szt. Márta, Mária és Lázár, az Úr vendéglátói
1Jn 4,7-16; Zs 33; Jn 11,19-27 vagy Lk 10,38-42
30. kedd Aranyzavú (Krizológ) Szt. Péter
Kiv 33,7-11; 34,5b-9.28; Zs 102; Mt 13,36-43
31. sz: Loyolai Szt. Ignác
Kiv 34,29-35; Zs 98; Mt 13,44-46

2013. augusztus

1. cs: Liguori Szt. Alfonz; A hét Szt. Makkabeus testvér,
Szt. Eleazar
Kiv 40,16-21.34-38; Zs 83; Mt 13,47-53
2. péntek Vercelli Szt. Özséb
Lev 23,1.4-11.15-16.27.34b-37; Zs 80; Mt 13,54-58
4. v: ÉVKÖZI 18. v Vianney Szt. János
Préd 1,2; 2,21-23; Zs 94; Kol 3,1-5.9-11; Lk 12,13-21
5. h Szűz Mária római főtemploma - Havas Boldogasszony
Szám 11,4b-15; Zs 80; Mt 14,13-21
6. kedd: Urunk színváltozása (ünnep)
Dán 7,9-10.13-14; Zs 96; 2Pét 1,16-19; Lk 9,28b-36
7. sz Szt. II. Szixtus és vértanútársai, Szt. Kajetán, Szt. Donát
Szám 13,1-2a.25 - 14,1.26-29.34-35; Zs 105,6-23; Mt 15,21-28
8. cs: Szt. Domonkos
Szám 20,1-13; Zs 94; Mt 16,13-23
9. péntek: Keresztről elnevezett Szt. Teréz Benedikta
Oz 2,16b.17b.21-22; Zs 44; Mt 25,1-13

10. szombat: Szt. Lőrinc (ünnep)
2Kor 9,6-10; Zs 111; Jn 12,24-26
11. v: ÉVKÖZI 19. v Szt. Klára, Szt. Zsuzsanna
Bölcs 18,6-9; Zs 32; Zsid 11,1-2.8-19; Lk 12,32-48
12. hétfő Chantal Szt. Johanna Franciska
MTörv 10,12-22; Zs 147; Mt 17,22-27
13. kedd: Boldog XI. Ince pápa; Szt. Ponciánusz és Hippolitusz, Boldog Avianói Márk
MTörv 31,1-8; MTörv 32,3-12; Mt 18,1-5.10.12-14
14. sz: Szt. Maximilián Mária Kolbe
MTörv 34,1-12; Zs 65; Mt 18,15-20
15. cs: Szűz Mária Mennybevétele (Nagyboldogasszony) (Főünnep); Szt. Tarzácusz
Jel 11,19a; 12,1-6a.10; Zs 44; 1Kor 15,20-26; Lk 1,39-56
16. péntek Szt. Rókus
Józs 24,1-13; Zs 135; Mt 19,3-12
18. v: ÉVKÖZI 20. v Szt. Ilona, Szt. Klaudia, Szt. Rajnald
Jer 38,4-6.8-10; Zs 39; Zsid 12,1-4; Lk 12,49-53
19. h: Szt. Bernát, Eudes Szt. János, Tolomei Szt. Bernát
Bír 2,11-19; Zs 105,34-44; Mt 19,16-22
20. k: Szt. István Király (főünnep); Szt. Sámuel próféta
Péld 4,10-15.18-27; Zs 65; Ef 4,17-24; Mt 7, 24-29
21. sz: Szt. X. Piusz pápa
Bír 9,6-15; Zs 20; Mt 20,1-16a
22. cs: Szűz Mária Királynő
Bír 11,29-39a; Zs 39; Mt 22,1-14
23. péntek Limai Szt. Róza, Benizzi Szt. Fülöp
Rut 1,1.3-6.14b-16.22; Zs 145; Mt 22,34-40
24. szombat: Szt. Bertalan Apostol (ünnep)
Jel 21,9b-14; Zs 144; Jn 1,45-51
25. v: ÉVKÖZI 21. v Szt. Lajos, Kalazanci Szt. József
Iz 66,18-21; Zs 116; Zsid 12,5-7.11-13; Lk 13,22-30
27. kedd: Szt. Mónika
1Tessz 2,1-8; Zs 138,1-6; Mt 23,23-26
28. sz: Szt. Ágoston
1Tessz 2,9-13; Zs 138,7-12; Mt 23,27-32
29. cs: Keresztelő Szt. János vértanúsága; Szt. Szabina
Jer 1,17-19; Zs 70,1-17; Mk 6,17-29
30. péntek Boldog Ildefonso Schuster
1Tessz 4,1-8; Zs 96; Mt 25,1-13

Szentek élete

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY

Ünnepe: Június 27.

Lengyelország, 1046 körül 1095. július 29.

Szent királyunkat a gondviselés a magyar történelem rendkívül viharos, forrongó időszakában vezette az ország élére. Ezt pedig szó szerint kell érteni. Ahogy Szent Márton püspök menekült a magas egyházi rang elől, úgy menekült László a királyság elől.

Amikor apja, I. Béla trónviszály folytán átvette a nem régen törvényesen megválasztott gyermekkirálytól, Salamontól a tényleges uralkodást, igyekezett háttérben maradni. Nem tagadta meg apját, híven szolgálta őt, de soha nem támadt a mellőzött

Salamonra sem. I. Béla király dömösi halála után Salamon elismerte László testvérét, Gézát királyként, de titokban más terveket forgatott. Édesanyja könnyörgése ellenére a választott királyra, és annak testvérére, Lászlóra támadt. Salamon édesanyja, Anasztázia megpróbált hatni immár felnőtt fia politikájára, de a fiú semmibe vette anyja hasznos tanácsait, és már csak egyetlen emberre, Vid zsupánra hallgatott. A Thuróczi-krónikában olvashatók Anasztázia intelmei fiához:

„Drága fiam! Többé már nem hallgatsz sem az én, sem pedig híveid tanácsára. Ellenkezőleg, egyre jobban hallgatsz Vidre. Mi történt veled? Elveszejtetted magadat és az embereidet. Hát nem figyelmeztettelek, hogy legyen elég neked a magyar korona, élj békében a fivéreiddel, add ki a részüket a királyságból. Most pedig már Vidből sem lehet herceg, s te sem tudod megőrizni a hatalmadat”. E szavak hallatán Salamon kis híján megütötte az édesanyját, s csak Judit, a felesége akadályozta meg abban.

„SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY +1095.”

Anasztáziának nem sikerült elhárítania a konfliktust Salamon és Béla fiai között. Szent László mindig „beérte” a születése folytán elvitathatatlan hercegséggel, csatákban számtalanszor kockáztatta hazájáért, nemzetéért tulajdon életét, függetlenül attól, hogy ki vezette a sereget. És Salamon egyszerűen nem tudta felfogni, nem volt képes megérteni, hogy László kiválósága nem ellene irányul. Addig mesterkedett, ármánykodott ellene,

míg a királyválasztó nemesség a hatalmas személyiségbeli különbséget – higgyük bátran – az Isteni Karizmát felismerve Géza rövid uralkodást követő halálát követően 1077-ben Salamon minden akcióját megelőzve a pápa által is támogatott Lászlót választotta az ország uralkodójává – annak ellenére, hogy I. Géza első házasságából két kiskorú fiút: Kálmán és Álmos herceget hagyott maga után.

Mivel László király pontosan tudta, hogy az országnak békére, biztonságra és erős kezű uralkodóra van szüksége, ám ő emberi jog szerint a törvényesen megkoronázott Salamonnal szemben ellenkirálynak tekintendő. Hatalomra jutását követően ezért legfontosabb feladatának a Salamon-kérdés megoldását tekintette. Először tárgyalni kezdett riválisával, majd fegyveresen lépett fel ellene, de így sem tudta felszámolni Salamon uralmát az ország nyugati végein. 1080-ban sikerült a feszítő kérdést László számára igen kedvezően rendezni. Salamon lemondott a királyságról, s a koronát, ami addig nála volt, átadta Lászlónak. A korabeli gyakorlat szerint, amely ilyenkor az ellenfél megölése, száműzetése lett volna, a meghódolásért cserébe Salamon birtokot és jövedelmet kapott.

A sok háborúság, amit kényszerűségből kellett vállalnia, váltotta ki belőle a montecassinói apáthoz 1091-ben írt levelében a következő vallomást: „Bűnös vagyok, mert a földi méltóság teendőit nem lehet súlyos vétkek nélkül előmozdítani.”

Egy Isten országát kereső, hatalmas lelki erővel megáldott, és egy nemzet sorsa iránt felelősséget érző vívódó ember szavai ezek.

A politikai szervezés munkájával párhuzamosan haladt az Egyház életének megújítása, intézményeinek újjászervezése, továbbfejlesztése. A meglévő székesegyházakat, káptalanokat és kolostorokat nagy birtokokkal gazdagította, a megkezdett templomépítéseket befejezte, új egyházak és kolostorok egész sorát ala-

pította. A Tolna megyei Bátán és a nyitrai Koloson bencés kolostorokat létesített. Somogyvárott francia bencéseknek építtetett monostort; ide még száz év múlva is csak francia szerzeteseket vettek föl. Ugyanilyen bőkezűséggel gondoskodott a püspökségekről is. A váci székesegyházat befejezte. Újakat építtet Váradon („Templomot rakatál sziz Máriának, Kiben most nyugoszol minden tisztességgel”) és Gyulafehérvárott. A kalocsai érseki egyházmegyét átszervezte, Bácsra helyezte át a székhelyét, ahol 1091-ben új püspökséget alapított Szent István tiszteletére, de azt a kalocsai érseknek rendelte alá. 1092-ben Szabolcsba összehívott zsinaton intézkedtek a papok házassága ügyében, tilalmazták az egyházi javak elidegenítését, s rendezték az ünnepek és böjtek megtartását. Ugyanez a zsinat büntetéssel sújtja a pogány szokásoknak hódolókat, és szabályokat léptet életbe az erkölcsi élet védelmére, mind a házasságon belül, mind azon kívül.

Igen fontos szerepet töltött be uralkodásában az igazságszolgáltatás újjárendezése. Az évtizedes testvérharcban és az egyéb belső küzdelmekben erősen megrendült a törvények kötelező ereje. Különösen elhatalmasodott a tolvajlás, és meglapultak az erkölcsi életet szabályozó törvények. Ezt nem tűrhette az a László, akiről a krónikás ilyen jellemzést ad: „Minden ítéletében Isten félelmét tartotta szeme előtt.” Ezért uralkodása második évében, 1078-ban Pannonhalmán a papság és előkelők jelenlétében szigorú törvényeket hoztak a megrendült vagyonbiztonság megerősítésére. Nem kímélték az előkelő és gazdag embereket sem. Aki egy tyúk értékénél többet lopott vagy elorzott, fölakasztották. Az emberölést sem torolták meg ilyen szigorúan. Az 1085 táján hozott újabb törvénykönyvből az tűnik ki, hogy a szigorú rendszabályok hatásosak voltak, és egyiket-másikat enyhíteni lehetett. Közismert volt László vendégszeretete. Nem egy királyi vagy fejedelmi sarj talált nála menedékre. Udvarában neveltette fivére, Géza két fiát, Kálmánt és Álmost, valamint András király Dávid nevű fiát, és egy ideig Salamont is az udvarában tartotta, mindennel ellátva őt rangjához mérten, amíg csak önként el nem távozott az országból. A magyar nemzet és az Egyház szolgálata nyilvánult meg abban is, amikor István, Imre és Gellért ereklyéit 1083-ban fölemeltette, az egyházi és világi nagyok, valamint a hatalmas néptömeg jelenlétében. Ezzel a magyar népnek a saját nemzetéből adott szent példaképeket.

„Szinte állandóan a tenyerén hordja, kardja élén hordja az életét: minden pillanatban kész odadobni azt Egyháznak, hazának, egyeseknek -- mindennek és mindenkinek, akikben, amiben azt a két szentséget látja testet öltetni, amelyért élt: a magyar ügyet és az Isten ügyét” -- írja róla Sík Sándor.

Egész élete, eljárásai, intézkedései a szentség jegyét viselik magukon. Már a krónikás is úgy jellemzi, mint aki „mindenkor rugalmas volt és szelíd. Vigasztalta a bajtól sújtottakat, fölemelte az elnyomottakat, az árváknak pedig kegyes atya volt. Az ország minden lakosa csak „kegyes király” néven emlegette. Egyik legszebb jellemvonása a megbocsátás volt. A krónikás szerint „folyvást imádkozott Salamonnért, hogy térjen meg Isten törvényéhez.” Amikor tehette, szeretett félrevonulni és imádkozni. Imáinak hatásossága nyilvánul meg az alakját körülfontó legendákban is: az üldöző ellenség előtt a szikla meghasadt, éhező katonái táplálására szarvascsordák jelennek meg, imájára víz fakadt a sziklából, az ellenség elé dobott pénzei

kővé változtak. Ugyanígy lesz „Szent László füve” gyógyír a betegség ellen.

1684-ben, a törökök elleni felszabadító háború idején egy külföldi fültanú elbeszélése nyomán följegyezték, hogy a katonák a tábornoknál „fél óráig zenéltek és magyar víg dalokat mondtak Szent László tiszteletére”. Tehát tisztelete még akkor is elevenen élt! Vajon miben volt a varázsereje? Talán Prohászka Ottokár fogalmazta meg legkifejezöbben: „A magyar eszmény Lászlóban lett kereszténnyé és szentté... A kereszténység ezen túl már nemzeti léletté, a keresztény király a nemzet hőisévé lett.”

EMBERSÉG – Útravaló lelki olvasmány

Az Egyesült Államokban egy sérült gyerekeket oktató iskola gyűjtést rendező vacsoráján felszólalt az egyik szülő, beszédére még ma is sokan emlékeznek...

Miután kellőképpen megdicsérte az iskolát és a hozzátartozó nevelőket, így folytatta:

- A természet, ha külső hatásokkal nem avatkoznak bele annak rendjébe, tökéleteset alkot. Ettől függetlenül az én fiam, Shay nem képes úgy tanulni, mint mások. Nem érti úgy meg a dolgokat, mint más gyerek. A fiamban miért nem található a természet tökéletessége?

Elcsendesedett a hallgatóság a kérdéstől.

- Azt hiszem - folytatta az apa -, amikor egy olyan gyermek, mint amilyen Shay jön a világra, alkalom nyílik arra, hogy kifejezzük az emberiség igazi természetét, mégpedig azzal, ahogyan bánunk azzal a gyermekkel.

Shay az apjával sétált, amikor néhány ismerős gyereket látott baseballozni. Shay kérdezte:

- Szerinted engednek játszani? - Shay apja tudta, hogy a legtöbb gyerek nem örülne, ha fia az ő csapatában játszana, ugyanakkor megérezte fiának azt az igényét, hogy valahova tartozni akar. Így megkérdezte az egyik fiút, engedik-e Shay-t játszani. A megkérdezett fiú körül nézett, segítséget kérő tekintettel és mivel nem kapott segítséget, saját kezébe vette az ügyet és azt mondta:

- 6 ponttal vesztesre állunk és a nyolcadik körben vagyunk.

Beállhat hozzánk és a kilencedik körben üthet is.

A nyolcadik kör végén Shay csapata szerzett néhány pontot, de még mindig 3 pontos hátrányban voltak. Közben Shay kesztyűt húzott és a középpályán játszott. Semmilyen labda nem járt ugyan arrafelé, de szemmel láthatóan határtalanul boldog volt, fülig ért a szája, amikor integetett neki az apja.

A kilencedik körben ismét ütöttek egy pontot és elérhető közelségbe került a nyerési lehetőség, azonban Shay volt a következő és egyben az utolsó ütő, így ha ő üt, biztosan vesztenek.

Ilyen, nyeres előtti helyzetben ki adná át pont neki az ütési lehetőséget?

Meglepő módon Shaynek adták az ütőt. Mindenki tudta, hogy lehetetlenség eltalálnia a labdát, hiszen az ütőt se tudta rendesen megfogni.

Ettől függetlenül, amint ütéshez készült Shay, a dobó közelebb lépett és nagyon lágyan szinte ejtve dobta hozzá a labdát, Shay mellé trafált, de a második így dobott labdába belenyúlt és egyenesen az egyik fogó felé ütötte. A fogónak könnyű

labda volt és könnyen ki üthette volna Shayt, azonban az első bázis mellé dobta a labdát. Mindenki elkezdett kiabálni:

- Fuss Shay, fuss az elsőre!

Ijedt nagy szemekkel el is indult az első bázis felé, majd a tömeg biztatására a másodikra is. Mire odaért a jobb fogónál volt a labda, aki odadobhatta volna a harmadikra, azonban felfogva a dobó szándékát annak a feje fölé hajította azt, miközben a bázisokról futó csapattársak már elkezdtek beérni a célbázisra, Shay is elkerülte a harmadikat és üvöltött a tömeg:

- Célba fuss Shay, célba!

Shay beért és győzött a csapat, hősként ünnepelték, mintha év végi bajnokságot nyert volna.

- Azon a napon - folytatta elfojtott hangon az apa, könnyekkel a szemében - mindkét csapat fiúi igazi szeretetet és emberséget hoztak a világra.

Interjú

» *Hogyan kerültél a Béke térre?*

4 éves koromban költöztünk a Béke tér közelébe. Másodikos koromban kezdtem el hittanra járni a plébániára. Egy évvel később az elsőáldozásra készülve rendszeresen jártunk a vasárnapi 9-es misékre is anyukámmal és az öcsémmel. Negyediktől már Róbert atya hittanóráira jártam a Csata utcai iskolába.

» *Hogyan alakult ki a saját, élő hited?*

Időponthoz kötni nem tudom, Róbert atya hittanórái, a gitáros énekkar, és az ifjúsági közösség egyaránt szerepet játszottak benne. Hitem alakulásában fontos szerepe volt a templomi közösségi ifjúsági lelkigyakorlatoknak is.

Itt voltam elsőáldozó is, majd később a bérnök. A bérnökölésre való készüllet különösen meghatározó volt az életemben.

» *Milyen szép emlékek kötnek a templomunkhoz?*

Az első fontos kapcsolódási pont a gitáros énekkar volt, 10-től egészen 25 éves koromig. Kezdetben megfogott a zene, az énekek szövege, majd az egyre szorosabbá váló barátságok. Az énekkarral közösen alakult a karácsonyra való közös készülletünk is. Az adventi időszak a koszorúkészítéssel kezdődött, ill. a közös gyertyagyújtással. 23-án a rövid előkarácsonyi műsort követően együtt hordtuk ki a karitászmagokat az időseknek rövid műsor keretében. Mai napig meghatározó élményem a szentesti közös kórházi éneklés. Most is ezzel együtt „igazi” a karácsonyom.

Ahogy telt múlt az idő, mélyebb kérdések is foglalkoztatni kezdtek minket, és így alakultak ki az először keddi (később pénteki, majd vasárnapi) közösségi alkalmak, ahol jobban megismerhettük egymást, mi fiatalok. Az alkalmak során az alapvető hitbéli kérdésektől kezdve a saját hitünk megéléséig sok téma merült fel. Hétről hétre feltehetjük minden hitbéli vagy hétköznapi kérdésünket és segítettünk egymásnak azok megoldásában. Bár történtek személybeli változások, a közösség még ma is működik, immáron 19 éve.

A közösség, az énekkar és a hittanórák mellett folyamatosan igyekeztem bekapcsolódni a havi kirándulásokba, nagymarosi találkozókba, egerszalóki lelkigyakor-

latokba, nyári táborokba. Később ezek szervezésében, pályázatok írásában és azok elszámolási utómunkálataiban is aktívan részt vettem annak ellenére, hogy időközben elköltöztünk. Ennek már 16 éve, de hosszú évekig igyekeztem heti szinten többször is itt lenni.

Bella Orsival megterveztük és elkészítettük a Béke téri pólókat – 60 db-ot -, ezekben jelentünk meg nagy ifjúsági találkozókra és lelki gyakorlatokon. A póló elején Simon András egy grafikája látható, amely a Szentlelket ábrázolja, alatta Sillye Jenő „Épül az ország” c. dalának egy sora olvasható: „Lélekből, mint élő kövek, Isten templomává épüljete.” A hátán Bella Orsi által készített grafika látható, ami a templomunkat ábrázolja, melyet, mint glória veszi körül a szöveg: Béke téri Szent László Plébánia.

2001 őszén elkezdtek szervezni a budapesti Taizé találkozót. Itt a plébánián is rengeteg fiatalt fogadtunk. Pár nappal karácsony után megérkeztek a zarándokok, akikkel sok közös programot csináltunk (reggeli imák, áhitatok, kiscsoportos beszélgetések, többnyelvű szentmise, népek ünnepe). Néhány zarándokot mi is befogadtunk otthonunkba, sőt még a nagymamámék is. Ez volt rám olyan hatással, hogy később többször is részt vettem zarándokként a nemzetközi találkozókra, a Bizalom zarándokútján.

Végül, de nem utolsó sorban, tíz évvel ezelőtt, a BékeHír megálmodása és annak szerkesztése volt számomra nagy kihívás, amit ezért a közösségért tettem. Kaptam érte hideget, meleget, de így is nagyon szerettem csinálni. Öröm volt alkalomról alkalomra kitalálni, hogy álljon össze a következő lapszám. Igazi kreatív munka volt. Ezt két évig tudtam teljes erőbedobással vállalni, mert ezután, 2004 őszén Kölnbe utaztam egy évre az világifjúsági találkozót előkészíteni és szervezni önkéntesként, (ami életem nagy élménye volt).

» *Milyen a jelenlegi kapcsolatod a plébániával, közösségekkel?*

A távolság, a munkahelyi és más elfoglaltságok miatt a heti többszöri „Béke térre járás” egyre inkább megkopott. Ma már csak az ifjúsági közösségbe járok, sajnos azonban állapotbeli kötelességeink már nem engedik meg a rendszeres találkozást. Igyekszem megtalálni az életállapotomnak megfelelő új közösséget, ahol ismét aktív lehetek, közösségi és plébániai szinten egyaránt.

Közös élményeink

VIZITÁCIÓ

Plébániánk életében szó szerint történelmi eseményre került sor, amikor a Főpásztor, Erdő Péter bíboros úr három napos vizitáció keretében bekapcsolódott plébániánk életébe, képet kapott annak mindennapjairól, életéről, működéséről, eredményeiről és - nem szégyen - gondjairól, nehézségeiről is.

A vizitáció tapasztalatainak, megállapításainak összefoglalása, megbeszélése még nem történt meg.

Azt tervezzük, hogy e hatalmas eseménysorozat külön lapszámot érdemel, ahol minden érintett személy, közösség, egyházi és világi egyaránt megfogalmazhatja tapasztalatait, gondolatait, terveit és meglátásait, ezzel is szolgálva a Plébánia

közösségi és hitéletének megújítását. Már most is várunk minden ezzel kapcsolatos felvetést és gondolatot.

Kérjük a kedves Testvéreket, hogy élményeiket, meglátásaikat, tapasztalataikat, ötleteiket megfogalmazva adják le a sekrestyébe borítékban „Béke Hír szerkesztőség” felirattal ellátva!

Az első ilyen véleményt képviselő-testületünk, valamint a Férfi-klub tagja, Rajkai József juttatta el a szerkesztőséghez, beszámolva az alábbi élményeiről és tapasztalatairól:

A VIZITÁCIÓ

A bérmelegítéssel egyidőben, péntektől szombatig püspöki vizitáció volt plébániánkon. Nagy készülődés előzte meg ezt az eseményt, mivel ilyen jellegű püspöki látogatás már évtizedek óta nem volt a Béke téren.

Róbert atya már hetekkel ezelőtt beszámolt arról, hogy mennyi adminisztrációval, előkészülettel jár egy ilyen fogadás, mert a püspök a legapróbb részletekig betekintést szeretne kapni az egyházközség szervezeti felépítésébe, eszközeinek leltárába, gazdasági helyzetébe és egy rövid áttekintést akar kapni a plébánia hitoktatási-, karitatív munkájáról, a különböző imacsoportok és működő közösségek tevékenységéről. Tibor atya és Róbert atya az eseményt megelőzően egy megbeszélésre hívta össze a különböző egyházközségi csoportok, közösségek képviselőit, hogy megbeszéljék az elképzelésüket a tervezett programokkal kapcsolatban.

Pénteken a bérmelegítővel találkozott először a bíboros atya. Ezt követte a házas-közösségek képviselőivel a kb. 40 perces találkozó. Gyermek és szülők vegyesen vettünk részt ezen. A rövid bemutatkozásokat a bíboros atya egy-egy kérdése, észrevétele szakította meg. Beszámolt egy gyerekkori élményéről, hogy már az egykori Bakáts téri plébánián is a szülei más családokkal összefogva segítették egymást, ki ruhaneműben, ki apró szívességben kiegészítve a másik családot. Kiemelte ennek fontosságát, hogy erre a mai korban is milyen nagy szükség van. Róbert atya beszámolt arról, hogy számára milyen nagy meglepetés látni, hogy a plébánián több hasonló jellegű házascsoport is működik. Sajnáljuk, hogy ezekre a találkozókra az atyáknak nincs idejük eljönni. Ezt követte a fiatalok gitáros csoportjával, illetve az énekkarral történő találkozás.

Szombaton Székely János püspök atya tartotta a vizitációt. Látogatását egyrészt annak köszönhetjük, hogy Timit és Miklóst ő adta össze a délutáni esküvőn. Ezután következtek a találkozások. Először a plébánián működő férfiklub tagjaival találkozott a püspök atya. Rövid ismerkedést követően beszámoltunk arról, hogy hogyan alakult ez a csoport és milyen témákkal foglalkozott eddig. Ezt követte a felnőttkorban megtértek, illetve a karitás és az imacsoport képviselőivel való találkozás.

Szerintem mindannyiunk számára tanulságos volt a vizitáció. Kívülről nézve nekem elég külsőségesnek tűnt ez a találkozás, mivel a rövid beszélgetések szerintem nem elegendőek arra, hogy igazából mélyebben meg lehessen ismerni a különböző csoportok, közösségek lelki értékeit. Mégis számomra meghatározó volt látni,

hogy a mai kor feszült tempója ellenére mennyiféle érték rejtőzik ebben a plébániai egyházközségben, amelyet a Szentlélek vezet és irányít. Reméljük, hogy ezek az apró kis lángok továbbra is fognak világítani és újabb fényeket gyújtani.

Rajkai J.

BÉRMÁLÁS

A bérmálkozás napja gyönyörű emlék számomra. Hosszú ideje készültünk rá két kisebb csoportban és egész végig nagyon vártam, mert nem minden nap bérmálkozik az ember. Jó volt érezni, hogy minden hittanostársamat egy cél vezérel, és mindannyian ezért izgultunk és tanultunk.

Úgy érzem, hogy a bérmálkozásra felkészítő órák jobban átformálták az életemet, mint az április 14-i nap, amely ennek csak a megkoronázása volt a szentség felvételével. Természetesen ez is megerősített, és nagyon-nagy boldogságot adott, valamint azóta jobban érzem a gondviselést, és jobban figyelek a lelki életemre. Tetszett, hogy a híveket is beavattuk egyes vasárnapokon a tanúságtételekbe, így nemcsak magunkba zártan készültünk fel.

Szerintem nagyon jó ötlet volt a püspöki vizitáció és a bérmálás eseményének összekötése, mert így személyesebben is megismerkedhettünk az atyákkal, akik átadták nekünk a szentséget. A csoportos beszélgetések kötetlenül zajlottak a püspökök és a hittanosok között. Ez segített engem annak megértésében, hogy a szentség kiszolgáltatása nem egy idegen atya által, hanem olyan személy által történik, aki imádkozik értünk, és gondolataival még jobba akarja tenni készülletünket.

A mise alatt, amikor a padban ültem, izgultam egy picit, hogy biztosan át tudom-e majd érezni a Szentlélek eljövételét. Mégis olyan jó érzés volt, hogy egy időre nem is a külvilágra, hanem befelé figyeltem. Még ma is előttem van az a pillanat, amikor az érsek úr „felkent”, és megkaptam az élethez járó pofont is.

Köszönöm az énekkarnak és a ministránsoknak is a szolgálatot, mert ezzel sokunknak szép emléket szereztek. Én ugyan más helyről éltem át a szentmisét, de úgy érzem, hogy ez volt az egyik legszebb (és számomra legmaradandóbb) szentmise a templomunkban amióta én ide járok.

Rajkai Zsófia

Kedves Testvérek!

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy beszámolhatunk arról, miként éltük meg templomunkban a keresztény nagykorúvá válást. Felnőtt fejjel, önálló gondolkodással határoztuk el, hogy Isten színe elé járulunk megerősítve ez által belé vetett hitünket. Mint bérmálkozók, saját magunk döntöttük el, hogy miként akarunk élni, és hogyan akarjuk rendezni vallásos életünket. Hiszen Krisztus azért rendelte el a bérmálás szentségét, hogy általa megerősítsen bennünket az öntudatos keresztény életben. A Szentlélek segítségével mélyebben tudjuk érteni a kinyilatkoztatott igéket, teljes életet, a kegyelemben gyökerező szentháromságos, közösségi életet tudjuk élni. Azért bérmálkozunk, hogy hitünk szerinti élettel, áldássá legyen bennünk mindaz a jó, amit keresztségünk óta szüleink és keresztszüleink, valamint az egyházközség értünk tettek.

A bérmálásra történő felkészítésben Tibor atya volt segítségünkre, aki teljes mértékben eleget tett annak az elvárásunknak, hogy biztos alapokon nyugvó tudással teljünk el a szentséggel a „nagy napon”. A pap áldozatos munkája csak akkor ér valamit, ha az átadott és elsajátított tudáshoz szívbeli hit is társul, ami már mindenkiben jelen van valamilyen formában. Januártól kezdődően 11 felnőtt társunkkal együtt vettünk részt szerdánként a felkészítésben, hogy elmélkedjünk és törekedjünk arra, ne mindenben a magunk hasznát, kényelmét keressük, hanem az Úr Jézus példája szerint igyekezzünk másoknak is segíteni és így hitünk szerint élve, eleget tegyünk keresztény kötelezettségünknek. Jézus példája szerint élni, valamint Őt követni egyáltalán nem könnyű, de boldogító élet. „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye vállára keresztjét mindennap, és úgy kövessen.” (Lk 9, 23). A közös elmélkedések olyannyira meghatározó részévé váltak hétköznapijainknak, hogy előzetes egyeztetések után elhatároztuk szeptembertől folytatódni fognak. Mivel ez volt az első olyan alkalom a templom életében, amikor a vizitáció illetve a bérmálkozás is egy napra esett, így már év elején ismertté vált számunkra, hogy a Szentlélek ajándékának szentségi pecsétjét főpásztorunk, Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek úr Budapest-Esztergom Egyházmegye püspöke fogja kiszolgáltatni. Már akkor tudtuk, hogy Húsvét 3. vasárnapja, április 14. napja nemcsak a bérmálnapség miatt lesz kiemelkedő esemény számunkra, hanem azért is, mert mindez egyházi méltósága által teljesedik be. Igaz, amikor felröppent a hír, hogy püspökünk is eséllyel indul a pápaválasztáson, azon tanakodtunk, vajon ki érkezik helyette a szertartásra, ha pápává választják. Aztán a pápaválasztás eredménye után nem volt kétség afelől, hogy Ő bizony itt lesz velünk és értünk, hitünk megvallásának napján.

A bérmálkozás után pár héttel volt egy kisebb összejövétel bérmálkozó közösségünkben, amikor mindenki beszámolhatott magáról az eseményen, illetve

az utána tapasztalt érzéseiről, valamint arról, hogy miként változott meg élete az áprilisi nap után. Szinte mindnyájan ugyanarról tettünk említést, miszerint a szertartáson mindenkit valamilyen formában átjárt a Szentlélek, mely belénk égett és onnantól kezdve életünk is megváltozott. A kapott Isteni kegyelem által sokkal türelmesebbé, megértőbbé, segítőkészebbé, önzetlenebbé váltunk felülírva régi énnünket. Úgy éltük meg, ahogyan Székely János püspök atya beszélt róla: mint megható találkozást a harmadik isteni Személlyel, mint személyes Pünkösdt.

Az áhítat teljes egészében átjárt minket a mise alatt, nem beszélve arról, hogy a szertartás fényét emelve a templom énekkara is fellépett pár szép, egyházi énekkel. Mivel a bérmálkozók között több kórustag is jelen volt, így különösen úgy éreztük, hogy nemcsak a misén jelenlévőknek, hanem kifejezetten értünk is énekel a kórus. Az egyházi közösségünk vezetői a szentség felvételét követően a közösség nevében gratuláltak és egy emléklap átadásával üdvözöltek minket, hitükben megerősödött tagokat. A bérmálás az Egyház közösségéhez való tartozásban is megerősít, hogy segíteni tudjuk testvéreinket a hitben és a vallásos életben. Isten az embert közösségre teremtette, csak emberi közösségben tud kibontakozni, magát megtalálni, s csak az Egyház közösségében éri el végső célját, az Istennel való teljes egyesülést. A közösségben kapja a hitet, a közösségben növekszik, és csak ott tud hatékonyan lenni. Nyilvánvaló tehát a közösség fontossága a mi életünkben is.

Végül jöjjenek a köszönet szavai Tibor és Róbert atyának, Egyház közösségünk minden tagjának, családjaiknak, hogy a Bérmálás szentségének felvételéhez hozzá segítettek és erősítették bennünk a keresztény hitet. Hálas köszönet, hogy személyesen is megismerhettük Péter bíboros atyát és János püspök atyát, akikkel a vizitáció alkalmával meghittent beszélgethettünk. Nagyon szeretetre méltó emberek, akiknek szavait hallgatva még szorosabban kötődhetünk Krisztushoz és az Ő egyházához.

A Bérmálás kiszolgáltatásának szertartása számunkra a csodával volt határos, ilyen gyönyörű misén eddigi életünkben még soha nem vettünk részt. Azóta a föld felett járunk, mintha a Szentlélek repítene bennünket.

Vyviora Anita és Lakatos Attila

CSALÁDI KIRÁNDULÁS PÜNKÖSD HÉTFŐN

A sajnós mára csak régi emlékként felidézett kirándulások a jó idő megjöttével nagy lendületet adtak nekünk, hogy elhatározzuk, ismét részt veszünk az éppen aktuális túrán, bár sejtettük nem lesz olyan egyszerű gyerekekkel, mint ifjú fiataleknak volt, amikor egy lapos hátizsákkal vágtunk neki a rengetegnek.

Hol másol kezdődhetne egy béke téri kirándulás, mint a kereszt előtt, de odaérve csak két családot és pár fiatal látva el is bizonytalanodhattunk volna, de gyorsan kiderült, a csapat nagyja a vonatállomáson vár. Itt láthattuk, bizony nem egy kisgyermekes család vállalkozott az útra. Lehet nekik is csak annyit mondtak, hogy jó lesz.

Ez végtére is igaz volt jó sokat gyalogoltunk el-el gondolkodva városi gyermekeink öt percenként feltett kérdésére mi lehet a számukra is kielégítő válasz: „meddig gyalogolunk még”, és „mikor érünk oda” kérdésekre. Persze a természet

adta látnivaló és beszélgetés közben valahogy mindig feledésbe merült a fáradtság nem is beszélve arról, hogy voltak nagyon izgalmas (szülői szemmel inkább veszélyesnek mondható) helyek, ahol a nagyoknak is oda kellett figyelni, hová lépnek. Azt hiszem volt minden, amitől kirándulás a kirándulás: emelkedő, lejtő, hegyoldal, sár, tisztás, ahol a fű a fejünkig ér (na nem azért, mert leszakítottuk vagy mert eles-tünk), és nem utolsó sorban kilátás a Dunára. Jöhetett bármi, valaki által mindig ott volt a segítség, amire hálás tekintet vagy szó volt a válasz.

Az ebédet egy éppen felújítás alatt álló kilátó mellett ki a földön ki a rönkpadra ülve fogyasztotta el nassolni valóját körbeosztogatva. Nagyon jó ez a kirándulás, ahogy ki tud rántani az otthoni, munkahelyi környezetből, valahogy az eszünk is elkezd egy idő után kirándulni, észrevenni amit eddig nem. Ilyenkor a nézéshez megadatik a látás, a gondolat cselekedetté tud válni. Itt arra gondolok, hogy míg otthon vagyok, természetesnek veszem, hogy mindenki jól van, még ha veszekednek is, addig itt figyelmem nem lankadt irántuk.

Nagymarosra érve kinek ne jutott volna eszébe a marosi találkozó mikor a plébánia udvara mellett vitt utunk a cukrászda felé, ahol a jól megérdemelt fagyalt után igyekeztünk elérni a vonatot. Az esti alvást komoly mértékben befolyásoló (bár a gyerekeket nem volt alkalmam ellenőrizni) kirándulás nem csak testi, de lelki felüdülést is hoz mind az egyén mind a közösség számára, amit jó volt újra megta-pasztalni.

Vida család

Mese (nem csak gyerekeknek...)

KIS FIÚ

Volt egyszer egy kisfiú, akinek igen nehéz természete volt. Az apja adott neki egy zacskó szöveget, hogy mindannyiszor, amikor elveszíti a türelmét, vagy veszekszik valakivel, üssön be egy szöveget az udvar végén levő kerítésbe.

Az első napon 37 szöveget ütött a fiú a kerítésbe. Az elkövetkező napok során megtanult uralkodni magán, és a kerítésbe ütött szögek száma napról-napra csökkent. Felfedezte, hogy sokkal könnyebb uralkodni magán, mint a szöveget beütni a kerítésbe.

Végül elérkezett az a nap, amikor a fiú egyetlen szöveget sem ütött be a kerítés fájába. Ekkor megkereste az apját és elmondta neki, hogy ma egyetlen szöveget sem kellett a kerítésbe ütnie. Az apja azt válaszolta, hogy minden nap, amikor megőrzi a nyugalma, és nem kerül veszekedésbe senkivel sem, húzzon ki egy szöveget a kerítésből...

A napok teltek, amikor a fiú közölte az apjával, hogy már egy szög sincs a kerítésben... Az apa így szólt: Édes fiam, te igen becsületre méltóan viselkedtél, de nézd csak meg, hogy mennyi lyuk van ezen a kerítésen! Ez már sosem lesz olyan, mint azelőtt. Amikor összeveszel valakivel, és egy gonosz dolgot mondasz neki, ugyanolyan sérüléseket hagysz benne, mint ezek itt a kerítésen. Belemárthatasz egy kést egy emberbe, majd kihúzhatod, de a seb örökre ott marad. Mindegy, hányszor

is kérsz bocsánatot, a sérülés ott marad. A szavakkal okozott seb is olyan, mint egy fizikai seb. A barátok nagyon ritka ékszerek, megnevettetnek és bátorítanak. Mindig készek téged meghallgatni, mindannyiszor, ahányszor neked arra szükséged van. Támogatnak, kitárják előtted a szívüket. Mutasd meg a barátaidnak, mennyire is szereted őket! És végezetül: A barátság öröme azt jelenti, hogy valaki rád bízott egy titkot...

(Alessandro Manzoni)

Humor

- Megkaptad a legutóbbi levelemet? – kérdezi a skóttól az öccse.
- Azt, amelyikben tíz fontot kérsz?
- Igen, azt.
- Nem, nem kaptam meg.

NAGYPAPA ÉS NAGYMAMA

„Nagypapa és nagymama összevesztek valamin, s nagymama annyira dühbe gurult, hogy nem szólt többet nagypapához.

Másnap nagypapa már teljesen megfélemedezett a vitáról, de nagymama továbbra sem figyelt rá, és nem is szólt hozzá. Tehetett a nagypapa akármit, nem tudta a párját kihúzni sértődött hallgatásából.

Végül is nagypapa hozzáfogott turkálni a szekrényekben és a fiókokban.

Miután ez így ment egy darabig, nagymama már nem bírta türtőztetni magát:

- Mi az ördögöt keresel ?
- kérdezte dühösen.
- Istennek legyen hála, megtaláltam!
- mondta nagypapa hamiskás mosollyal.
- A hangodat!"

(Anthony de Mello)

MOSOLY

Egy író nő mondja el ezt a bájos kis történetet.

Valahányszor hűgommal veszekedtünk, anyánk büntetésből két egymással szembe állított székbe ültetett minket és megparancsolta, egymás szemébe nézve mosolyogjunk, akármilyen nehezen megy. A mosoly csakhamar őszinte lett és percek alatt nevetésben tört ki. Ezzel haragunk el is múlt.

Amikor valakire nagyon mérges vagy, próbáld ki ezt a receptet, nézz a szemébe és erőltess magadra a mosolyt.

Bérmálás 2013

Imádkozzunk értük!

Légyez bennem. Szentlélek Isten, hogy szentül gondolkozzam.
Te indít engem. Szentlélek Isten, hogy szentül szóljak.
Hálát ad meg szívemnek. Szentlélek Isten, hogy szentül szerethessem.
Ersőt meg engem. Szentlélek Isten, hogy szentül öltsz meg másokat.
Öltözz meg engem. Szentlélek, hogy szentségedből seha meg ne feldobozzam.
Amen. (Szt. Agoston)

Húsvét 3. vasárnapján, 2013. április 14-én, példaalkotásunk izgalmasan fiatal és tizen-negy fiatal nagja részvételével a bérmálás szentségében. A Szentlélek ajándékának szeretetteljesen és lelkiismeretesen, Dr. Erőss Péter bíboros, prímás, érsek ur főpátriárkánál, Imádkozzunk a szentségre készülő fiatalokért, kérjük szüleit, önmagunknak és egész lelkészcsapatunkra a Szentlélek megújító kegyelmét!

Füsti Zsuzsanna
Tóth Eszter
Fehér Beáta
Béla Csilla
Kovács Cinia
Rajkai Zsófia
Rajkai Zsófia
Andi-Simón Zsolt
Bogdán Gábor
Bóker István
Kövecsei Eszter

Horváth Márta
Kisza Béla
Bogdán Erőss
Györy Edités
Dr. Szabó Kovács Judit

Hittanórák és plébániai csoportok 2012/13

Csoport	Időpont	Helyszín	Hittoktató/ Felelős
Óvodások és 1. osztály	Hétfő 18 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Hír Katalin
1.-2. osztály	Hétfő 18 ⁰⁰	Tanácsterem (I. em.)	Kovács Éva
Elsősáldozók	Hétfő 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
4-7. osztály (elsősáldozott gyermekek)	Kedd 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
8.-9. osztály (Kisifjúság)	Hétfő 17 ⁰⁰	Tanácsterem (I. em.)	Bánlaci Zoltán
Bérmálkozó fiatalok	Kedd 18 ⁴⁵	„Táborhegy” (II. em.)	Tibor atya
Felnőtt bérmálkozók	Szerda 19 ⁰⁰	Tanácsterem (I. em.)	Tibor atya
Nagyifjúság	Kedd 20 ⁰⁰	Táborhegy (II. em.)	Tibor atya
Felnőtt bibliaóra	Kedd 18 ³⁰	Klubszoba (fsz.)	Róbert atya
Szentségi felkészítés felnőtteknek	Péntek 19 ⁰⁰	Táborhegy (II. em.)	Róbert atya
Cserkészgyűlés	Péntek 17 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Márkus Richárd
Ifjúsági gitáros énekkari próba	Vasárnap 10 ¹⁵	Tanácsterem (I. em.)	ifj. Bokor István
Felnőtt kóruspróba	Péntek 18 ³⁰ - 20 ³⁰	Tanácsterem (I. em.)	Rajkainé Katalin
Imacsoprot	Hónap 2. és 4. szerda 19 ⁰⁰	Klubszoba	Lányi Enikő
Karitás gyűlés	Hónap 1. szerda 18 ³⁰	Iroda	Csulhán Erzsébet
Nyugdíjas klub	Hónap 2. csüt. 14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Tanácsterem	Boós Klára
Fiatalközösség	Hétfő 19 ⁰⁰	Tanácsterem (I. em.)	Bánlaci Zoltán

Várjuk észrevételeiket és javaslatukat!

Kiadja: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.: 3-400-666

Nyomdai munkák: monobit nyomdaipari Kft. web: www.monobit.hu

Kapcsolat: 20/775-2797 (Tibor atya), 30/231-4355 (dr. Szolnoki János), 20/427-2949 (Czinege Attila)
web, e-mail, facebook: beketer.ghost.hu, bekehr@gmail.com, facebook.com/beketer.szentlaszlo

Információs lista: szentlaszlo@lists.ghost.hu

A lista honlapja: <http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo>

VÁRUNK TÉGED IS!!!